

Aanwijzend voornaamwoord

Een aanwijzend voornaamwoord wijst (bijna) letterlijk iets of iemand aan. Aanwijzende voornaamwoorden zijn onder andere:

die, dit, dat, deze, zulk, zulke(n), diegene(n), datgene(n), degene(n), dergelijke(n) en **zo'n**.

Voorbeeld

Deze ketting vind ik het mooist.

Deze slaat op ketting. Ketting is een **zelfstandig naamwoord**. Met **deze** maak je duidelijk dat het om de ketting gaat, die je daarbij aanwijst of aan kunt wijzen. Het gaat alleen om **deze** ketting en niet om een andere.

Verschillende manieren

Het aanwijzende voornaamwoord kan op verschillende manieren in een zin staan.

1. Het aanwijzend voornaamwoord kan in plaats van het **lidwoord** staan, vóór een zelfstandig naamwoord.
2. Het aanwijzend voornaamwoord kan voor een **bijvoeglijk naamwoord** staan.
3. Het aanwijzend voornaamwoord kan in de plaats van een **zelfstandig naamwoord** staan.

1. **Dit** spelletje is erg leuk.
2. **Deze** fijne trui is kapot.
3. Ik wil **die** graag zien.

Dit vervangt hier het lidwoord **het**.

Deze staat voor het **bijvoeglijk naamwoord** (fijne), maar **Deze** slaat op het zelfstandige naamwoord (trui).

die vervangt in deze zin een **zelfstandig naamwoord**. De zin had ook kunnen zijn: *Ik wil **die** film graag zien.*

Onthouden!

Weet je niet zeker of je **dat, dit, die** of **deze** moet gebruiken?

Bij de-woorden gebruik je altijd **die** of **deze**.
Bij het-woorden gebruik je altijd **dat** of **dit**.

